

Ár 2017, föstudaginn 10. mars, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Unnur Erla Jónsdóttir og Fura Sóley Hjálmarsdóttir

Fyrir er tekið **mál nr. 68/2016:**

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 15. desember 2016, með kvörtun sóknaraðila, dags. 13. desember 2016. Með tölvupósti nefndarinnar 16. desember 2016, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 4. janúar 2017. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar 5. janúar 2017, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Engar frekari athugasemdir bárust frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 10. mars 2016.

II.

Málsatvik.

Málsatvik eru þau að þann 7. mars 2007 gaf sóknaraðili út skuldabréf nr. X til varnaraðila upphaflega að fjárhæð 3.000.000 kr. A og B tókust á hendur sjálfskuldarábyrgð vegna lánsins.

Skuldabréfið var gefið út þann 7. mars 2007 í gildistíð samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga frá árinu 2001, hér eftir nefnt „samkomulagið“. Sjálfskuldarábyrgðaraðilar rituðu undir skuldabréfið sem ábyrgðarmenn ásamt því að undirrita lánsúmsókn þar sem forsendur og niðurstaða greiðslumats kom fram, auk þess sem þau staðfestu að hafa kynnt sér upplýsingabækling varnaraðila um sjálfskuldarábyrgð.

III.

Umkvörtunarefni.

Kröfugerð sóknaraðila hljóðar svo: „*Skoðun hvort B og A séu löglega gerðir ábyrgðarmenn*“. Í lýsingu á kvörtun sinni ritar sóknaraðili: „*Hvort ábyrgðarmenn á láni Íslandsbanka séu gerð á löglegan hátt*“. Sóknaraðili ber fyrir sig að framkvæmd

varnaraðila við stofnun sjálfskuldarábyrgðarinnar hafi ekki verið í samræmi við samkomulagið og krefst þess að sjálfskuldarábyrgð á framangreindu skuldabréfi verði aflétt af þeim sökum.

Sóknaraðili bendir á að í fylgigögnum komi hvergi fram að gert hafi verið greiðslumat á henni og að það hafi verið kynnt ábyrgðarmönnum á ólögmetan hátt. Þá hafi ekki verið hakað í kassa á lánsúmsókninni og að ef lánsupphæð fari yfir 1.000.000 kr. beri bankanum að gera ábyrgðarmönnum kunnugt um niðurstöðu greiðslumatsins.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá nefndinni. Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir á því að krafa sóknaraðila uppfylli ekki skilyrði e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Sóknaraðili sé útgefandi skuldabréfsins sem um ræði en ekki sjálfskuldarábyrgðaraðili og hafi því ekki lögvarða hagsmuni af því að fá úr því leyst hvort um gilda sjálfskuldarábyrgð sé að ræða. Ekkert liggir fyrir um að sóknaraðili reki málið í umboði ábyrgðarmanna.

Verði ekki fallist á fyrrgreinda kröfu varnaraðila um frávísun, krefst bankinn þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili hafnar þeirri málsástæðu sóknaraðila að ekkert eiginlegt greiðslumat hafi verið framkvæmt og telur það bersýnilegt að greiðslumat hafi verið framkvæmt á lántaka. Í fylgigögnum sé að finna greiðslumat sem framkvæmt hafi verið og undirritað af sóknaraðila þann 14. febrúar 2007. Gildistími þess hafi verið til 14. maí 2007. Sjálfskuldarábyrgðaraðilum hafi síðan verið kynnt greiðslumatið þann 7. mars 2007 þegar þau undirrituðu lánsúmsókn en á henni komi forsendur og niðurstaða greiðslumatsins fram og sjálfskuldarábyrgðaraðilar hafi einnig staðfest að hafa kynnt sér upplýsingabækling varnaraðila um sjálfskuldarábyrgðir. Geti hér engu skipt að ekki hafi verið hakað í reit þar sem fram komi að greiðslumat hafi verið framkvæmt þar sem bersýnilega hafi verið það verið gert þegar skjalið er lesið í gegn í heild sinni. Af framangreindu sé því ljóst að greiðslumat hafi verið framkvæmt og kynnt ábyrgðarmönnum.

Varnaraðili bendir jafnframt á að skuldabréfið hafi verið gefið út í mars 2007 og hafi ábyrgðarmenn því sýnt af sér ákveðið tómlæti en tæp 10 ár séu frá því skuldabréfið hafi verið gefið út. Þá hafi ábyrgðarmenn undirritað fjórar skilmálabreytingar á láninu án athugasemda. Telur varnaraðili að ábyrgðarmönnum hafi því verið í lófa lagið að koma að athugasemdum fyrr.

Varnaraðili áréttar að ekkert hafi komið fram í málinu sem sýni að varnaraðili hafi ekki sýnt af sér góða viðskiptahætti eða vandað vinnubrögð sín í samræmi við meginreglur og lög nr. 161/2002 og kröfu sinni til stuðnings vísar varnaraðili til meginreglu samningaréttar um að samninga skuli halda.

V.

Niðurstaða.

Í málinu er deilt um gildi sjálfskuldarábyrgðar vegna skuldabréfs nr. X.

Sóknaraðili er útgefandi skuldabréfsins sem um ræðir en ekki sjálfskuldarábyrgðaraðilar. Er því ljóst að hún hefur ekki lögvarða hagsmuni af því að fá úr því leyst hvort um gilda sjálfskuldarábyrgð sé að ræða. Ekkert liggur fyrir um að

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

sóknaraðili reki málið í umboði ábyrgðarmanna eða sé til þess bær að ráðstafa hagsmunum þeirra við málarekstur þennan. Verður því ekki hjá því komist að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, gegn varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 10. mars 2017.

Geir Arnar Marelsson
Hrannar Már Gunnarsson

Haukur Guðmundsson

Unnur Erla Jónsdóttir
Fura Sóley Hjálmarsdóttir